

Når jeg lægger så meget vægt på at diskutere kommunernes rolle i det, er det, fordi jeg hører alle de der eksempler på ting, der ikke bliver fulgt op på, selv om vi lovgivningsmæssigt har fastlagt, hvad der skal tages af initiativer fra kommunal side.

Og det der med interessen efter de 52 uger: Jamen den er det jo åbenbart også sådan lidt så som så med, i og med at vi jo kan se, at antallet, der falder ud over de 52 uger, stiger, i form af at man får forlænget dagpengeperioden for disse og bruger de muligheder, der er. Men det er jo et af de områder, der også skal undersøges nærmere, og jeg synes, at vi, når resultaterne af undersøgelserne foreligger, har et bedre grundlag for at diskutere: Hvilke konkrete initiativer skal vi tage fat på?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Tålmodighed er sædvanligvis en dyd, også i politik. Nu har vi diskuteret det her i 20 år. Denne her ændring blev lavet, da den første borgerlige regering tiltrådte i 1982. Det er 20 år siden. Vi har undersøgt, vi har stillet spørgsmål, vi har lavet forlængelser. Alle de forlængelser, der ligger i lovgivningen, er i øvrigt kommet til på initiativ af SF, så vi kan det her område til fingerspidserne.

Jeg vil personlig gerne give hver eneste sag, jeg får tilsendt, til fru Eva Kjer Hansen. Men skal vi virkelig vente 20 år endnu, hvor mennesker oven i sygdommen oplever, at de bliver frataget retten til en indkomst? Mennesker, der har sclerose, mennesker, der har kræft, mennesker, der har gigt, bliver nægtet deres ret til forsøgelse. Sådan er virkeligheden.

Har Venstre virkelig brug for endnu en studiekreds på det her område? Det parti, der taler for mennesket før systemet. Her er de i kød og blod til Venstres socialpolitiske ordfører.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det er sidste korte bemærkning til fru Eva Kjer Hansen.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det er jeg meget enig i, og derfor er der også det her stærke engagement fra Venstres side til at se på det her område.

Men det, der undrer mig, er, at SF, der har været så aktivt tidligere for at få sat nogle undersøgelser i gang, og som lægger så stor vægt på

dem, at man henviser til dem i lovforslagets bemærkninger, ikke engang er interesseret i at se, hvad resultatet af de undersøgelser bliver. Jeg kan forstå, at resultatet af undersøgelserne kommer her hen over foråret.

Jamen når SF nu selv har bedt om at få iværksat det arbejde, ville det så ikke også være anstændigt at sige: O.k., så vil vi rent faktisk også gerne have resultaterne af undersøgelserne og inddrage dem i vores videre drøftelser.

Det er et spørgsmål om en vis anstændighed og en vis rimelighed i forhold til det arbejde, man selv er med til at sætte i værk, vil jeg sige til hr. Villy Søvnal.

Kl. 16.00

Anne-Marie Meldgaard (S):

Som forslagsstillerne ganske rigtigt henviser til i bemærkningerne, fik den forrige regering i 2000 gennemført en lovændring, som gav mulighed for at forlænge dagpengeudbetalingen i 2 gange 13 uger. Bestemmelsen gælder de situationer, hvor der ikke inden varighedsgrænsen er sket en sådan afklaring af modtagerens arbejdsevne, at der kan træffes en beslutning om, hvilke tilbud der kan iværksættes.

Hensigten med denne lovændring var netop at undgå situationer, hvor folk måtte overgå til kontanthjælpssystemet, fordi der ikke i løbet af sygedagpengeperioden var sket en afklaring. Samme bekymring har SF brugt i motivet til det forslag her.

Der var allerede, før vi vedtog den omtalte lovændring, visse andre forlængelsesmuligheder, og alligevel fandt vi det nødvendigt dengang at gøre noget for at hjælpe de mennesker, som kom i den uheldige situation at ende på kontanthjælp på grund af langsom sagsbehandling af den ene eller den anden årsag.

Men der var en grund til, at vi dengang i 2000 ikke ophævede tidsbegrænsningen på sygedagpengene helt.

I Socialdemokratiet ser vi sygedagpenge som en korttidsydelse, som så vidt muligt skal søges afløst af andre sociale eller arbejdsmarkedsmæssige ydelser og foranstaltninger, når der ikke er udsigt til, at modtageren kan blive rask og genvinde arbejdsevnen. Derfor ophører udbetalingen som udgangspunkt, når der er udbetalt sygedagpenge i 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder.

Vi mener ikke, at der er nogen grund til at ændre på denne grundopfattelse af formålet med sygedagpenge. Men hvis det er sådan, som